

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Oslo, 20. august 2021

Deres ref.
Vår ref. 8975-14530/LB

Høringsuttalelse NBBL - Skatteloven § 7-3 Leie til eie

1. Sammendrag

NBBL stiller seg positive til at det løses opp i de skattemessige hindringene for etablerermodeller. Vi mener imidlertid at det er uheldig å bruke skatteloven til regulering av omfanget av leie til eie-ordningene, og foreslår at dette heller gjøres i boliglovene. Vi foreslår også at det vurderes å fristille vilkårene for boligaksjeselskap og borettslag fra hverandre.

For å sikre et fleksibelt rammeverk, foreslår NBBL at kretsen av hvem som kan tilby leie-til-eie-modeller utvides i tråd med burettslagslovas reguleringer i §§ 4-2 og 4-3, eventuelt at "utbygger" endres til "yrkesutøver" som i burettslagslova § 2-12, for å gi bedre samsvar mellom de to regelsett. I tillegg foreslås at regelen om likestilte tilknyttede selskap, endres til å tilsvare det regnskapsrettslige konsernkravet, slik at også samarbeidsprosjekter kan omfattes.

Vi ber departementet beskrive i forarbeidene hvordan reglene vil fungere ved utløpet av opsjonsperioden, herunder om en leie-til-eie-periode der kjøpsopsjonen ikke utøves, kan benyttes om igjen i en ny leie-til-eie-avtale.

2. Om NBBL og våre overordnede betraktninger

NBBL

Norske Boligbyggelags Landsforbund (NBBL) er en partipolitisk uavhengig interesseorganisasjon som har som formål å samle boligbyggelag i Norge og arbeide for deres felles interesser. 41 boligbyggelag er medlemmer i NBBL, og dette utgjør de fleste boligbyggelag i landet. Boligbyggelagene som er medlemmer i NBBL, har til sammen 1 135 000 medlemmer, dvs. mer enn 20 % av Norges befolkning, og opplever fortsatt stor medlemsvekst. Boligbyggelagenes fremste formål er å skaffe boliger til sine medlemmer og å forvalte boliger for medlemmene, jf. boligbyggelagsloven § 1-1. I 2020 forvaltet boligbyggelagene ca. 570 000 boliger i 14 800 borettslag og sameier, og bidro til igangsetting av om lag 4.000 boliger.

Om boligbyggelagene og deres modeller for å sikre flere mulighet til å kjøpe egen bolig

Boligbyggelagene har ledet an i utviklingen av ulike etablerermodeller og leie til eie-modeller for å gi flere mulighet til å kjøpe og eie sin egen bolig. Det eksisterer i dag flere ulike modeller, herunder for eks. Leie før eie etablert av TOBB, Leieeie etablert av

Bate, OBOS sine to kjøpsmodeller Bostart og Deleie. Nyeste modell er TOBB Boligaranti. Flere er under planlegging og utvikling, men stort sett ser vi løsninger innenfor modellene leie til eie, deleie og garanti for egenkapitalkravet. Modellene fyller et behov i samfunnet og er svært populære der de blir lansert. Vi oppfatter at det er et tverrpolitisk ønske om å legge til rette for ulike etablerermodeller i et større omfang enn det som er etablert i dag.

Overordnede betraktninger om Finansdepartementets forslag

NBBL er positive til at departementet tar tak i problemstillingen som har oppstått som følge av tolkningsuttalelsene, og at det fremmes et konkret forslag til løsning. Vi mener imidlertid det er nødvendig med noen justeringer og endringer i forslaget, jf pkt. 4.2 og videre nedenfor.

Det er grunnleggende viktig for NBBL at de regler som blir gjort gjeldende ikke skaper unødvendige vansker for eksisterende modeller eller utviklingen av nye modeller. Flere av modellene er etablert i tråd med dagens regelverk, og de skattemessige konsekvenser er avklart med skattemyndighetene.

Når det utformes nye regler for beskatning er det viktig at de øvrige beboere i borettslaget, som ikke bor i en bolig med en etablerermodell, heller ikke kommer skadelidende ut av regelendringen, men kan nyte godt av de fordeler som den vanlige boligeier kan nyte godt av, som for eksempel skattefrihet ved salg av egen bolig og rentefradraget.

Det er videre viktig at borettslag bevares som en god eiermodell, og ikke får skattemessige ulemper sammenlignet med eierseksjonssameier.

Forholdet mellom skattelovgivningen og boliglovene:

Det finnes i dag ikke egne regler om leie til eie-ordninger eller andre etablerermodeller. Det finnes derfor ingen formell definisjon av innholdet i leie til eie-ordninger eller grensene for denne typen virksomhet. Etter vår vurdering er det uheldig at man ved regulering i skatteloven indirekte regulerer omfanget og grensene for leie til eie-modellene. Vi ønsker at det vurderes å fremme egne regler i boliglovene som begrenser og setter rammer for de ulike leie til eie- og etablerermodeller som kan tilbys. Etter det vi kjenner til er dette allerede under drøftelse i Erfaringsnettverket for leie til eie- og boligkjøpsmodeller, som er etablert av KMD.

Leie til eie-ordninger kan være mindre attraktive i eierseksjonssameier pga. dokumentavgift ved overdragelse av boligen. Dersom man ønsker en større bruk av leie til eie-ordningene kan det være aktuelt å foreslå unntak for dokumentavgift for disse tilfeller. Det bør uansett være samsvar mellom de skattemessige regler for borettslag og boligsameier.

Om låneforskriften:

I de senere årene har vi hatt en lang periode med fallende utlånsrenter og høy inntektsvekst som har resultert i svært høye boligpriser. For å bremse gjeldsveksten har regjeringen sett det som nødvendig å innføre en låneforskrift med strenge krav til egenkapital, inntekt osv. for å få mulighet til å ta opp lån. For å legge til rette for at husstander med betjeningsevne, men som ikke har hatt mulighet til å spare opp egenkapitalkravet, skal kunne kjøpe egen bolig, har boligbyggelagene og andre utbyggere som nevnt utviklet ulike etablerermodeller som gjør det mulig for disse husstandene å kjøpe egen bolig ved leie-til-eie, deleie eller garantiordninger. Dette er finansieringsløsninger som faller inn under låneforskriften. NBBL støtter disse modellene som gir flere mulighet til å eie egen bolig. Løsningene er et tilbud til de som ellers ikke hadde hatt mulighet til å komme inn på boligmarkedet.

NBBL foreslår en justering i låneforskriften slik at førstegangsetablerere kan få lån til kjøp av første bolig med bare 10 prosent egenkapital mot et krav på 15 prosent i dagens forskrift.

3. Om hovedtrekkene i departements endringsforslag

Skatteloven § 7-3 regulerer skattefastsettingen for boligselskap. Det særegne for boligselskap er for det første at inntektene for selskapet fastsettes på eiernes/andelshavernes hånd, og for det andre at kun deler av inntektene og kostnadene regnes med. Bestemmelsen i § 7-3 (2) definerer hva som regnes som boligselskap:

"Boligselskap (borettslag og boligaksjeselskap) er selskap med delt eller begrenset ansvar og med hovedformål å gi andelshaverne bolig eller fritidsbolig i hus eid av selskapet."

For borettslagenes vedkommende er definisjonen i det vesentlige lik som burettslagslova § 1-1 (1).

I § 7-3 (3) er det ytterligere vilkår som må oppfylles av boligselskapet for at skattefastsettingen skal skje på andelshavernes hånd. I tredje ledd bokstav a gis det en hovedregel om at minst 85 % av leieinntektene må komme fra andelshaverne, samt noen andre alternativer. I tredje ledd bokstav b gis egne regler hvis en kommune er blant andelshaverne. NBBL oppfatter endringsforslaget slik at det ikke er ment å gi noen endringer eller innstramminger vedrørende kommunenes stilling som andelshaver.

For sammenhengens skyld nevnes at det er særregler for boligeiere, i form av skattefrihet for egen bruk av boligen og skattefritak for gevinst ved salg av egen bolig. Disse reglene gjelder også for andelshavere i boligselskap, jf. § 7-1 (2) om bruk av egen bolig og § 9-3 (2) om fritak ved gevinst. For dette skattefritaket er det nok at boligselskapet har som hovedformål å gi andelshaverne bolig, jf. § 7-3 (2).

De ytterligere vilkårene i § 7-3 (3) gjelder dermed kun for at selskapet skal skattefastsettes etter særreglene i § 7-3, dvs. ligned på andelseiernes hender.

Dagens § 7-3 (3) bokstav a lyder slik:

"Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for boligselskap hvor enten
a. minst 85 prosent av leieinntektene kommer fra
- andelshavere eller aksjonærer, eller
- elever og studenter som er tildelt bolig gjennom elev- eller studentsamskipnad, eller
- leietakere i boligselskap opprettet som ledd i organisert fornyelse av tettbygde strøk."

Endringene som foreslås er et nytt fjerde ledd, der det først presiseres at det med andelshavere i første strekpunkt menes personlige andelshavere, og deretter gjøres et unntak fra dette for utbygger og konsernselskap som tilbyr leie-til-eie-modeller. Nytt fjerde ledd er foreslått slik:

"Med andelshaver eller aksjonær etter tredje ledd bokstav a forstås
- personlig andelshaver eller aksjonær
- utbygger av boligselskapets eiendom som leier ut boenheter til personer som innenfor en bestemt tidsperiode gis rett til å kjøpe andelen (leie til leie). Likt med utbygger regnes også selskap som tilhører samme konsern som utbyggerselskapet, jf. § 10-4 første ledd. Departementet kan gi nærmere regler om innholdet av kjøpsretten og hvor stor andel av leieinntektene som kan komme fra utbygger som beskrevet i første og andre punktum."

I Skattedirektoratets forskrift til skatteloven § 7-3-1 (1) er det foreslått å legge til:

"Leieinntekter fra utbygger som leier ut boenheter etter skatteloven § 7-3 fjerde ledd, kan ikke overstige 30 prosent av boligselskapets samlede leieinntekter. Utbyggers kontrakt om utleie av den

enkelte boenhet etter skatteloven § 7-3 fjerde ledd kan ikke ha en varighet som overstiger fem år. Fristen regnes fra leietakers innflytting. For boenheter der leietaker allerede bor i boligen, regnes fristen fra inngåelse av kontrakt om leie til eie. I kontrakt om leie til eie må det være avtalt hvordan kjøpesummen skal fastsettes ved utøvelse av kjøpsretten."

NBBL oppfatter endringene slik at departementet ønsker å lovfeste det departementet mener er skattemyndighetenes praksis i dag, og gjøre unntak fra dette for leie-til-eie-modeller. Det finnes i dag, som tidligere nevnt, en rekke forskjellige modeller innenfor etablerersegmentet, ikke bare leie til eie, for eksempel Deleie og Bostart hos Obos, leie før eie hos Tobb osv.

For å sikre forutsigbarhet og unngå tvil om eksisterende modeller, bes det om at det presiseres at modeller som er vurdert av skattemyndighetene i dag, skal kunne videreføres. Vi oppfatter at det ikke er departementets intensjon å stramme til vilkårene fra dagens praksis.

4. Nærmere om de enkelte punktene i forslaget

4.1 Er det hensiktsmessig med lik regulering av boligaksjeselskap og borettslag?

Skatteloven § 7-3 regulerer også boligaksjeselskap. Disse er ikke i samme grad regulert gjennom bakgrunnsretten, utover at det fra tidlig på 2000-tallet ikke har vært tillatt å opprette nye boligaksjeselskap, jf. burettslagslova § 1-4. De skattemessige reglene for boligselskap synes i en viss grad å ivareta boligpolitiske hensyn ved boligaksjeselskapene.

NBBL foreslår at det på sikt vurderes å fristille vilkårene for boligaksjeselskap og borettslag fra hverandre. Dagens regulering av boligselskap synes i stor grad preget av boligpolitiske hensyn i forhold til boligaksjeselskapene. Tilsvarende synes det ikke å være behov for vedrørende borettslagene. For eksempel er det i forskriften § 7-3-1 i dag regulert hvordan fremutleie skal vurderes skattemessig. For borettslagene er imidlertid bruksoverlating strengt regulert i burettslagslova §§ 5-3 flg. Denne reguleringen fremstår som strengere enn de skattemessige grensene.

Det synes heller ikke å være noen god sammenheng i de to lovene når burettslagslova gir stat, stiftelser med formål å gi vanskeligstilte bolig og institusjoner med et allmennyttig formål, adgang til å eie mer enn 15 % av et borettslag, jf. burettslagslova §§ 4-2 og 4-3, mens skatteloven på sin side krever at eierandelen ikke kan overstige 15 %. Det vil i slike tilfeller være borettslagets øvrige andelshavere, som benytter egen andel som egen bolig, som primært må bære konsekvensene av at borettslaget faller utenfor reglene om deltakerfastsetting. Det gir løsninger og konsekvenser som fremstår uheldig for alle parter.

Formålet med skattereglene er å likestille ulike former for eie av egen bolig, og andelshavere i et borettslag som oppfyller kravene i burettslagslova, bør skattemessig likestilles med andre eierformer av bolig. Fremtidige justeringer grunnet boligpolitiske formål bør gjøres ved hjelp av burettslagslova, uten at skattereglene stenger for slike ønskede justeringer. For borettslagene synes derfor den skattemessige reguleringen å kunne begrenses til en generell henvisning til burettslagslova, eventuelt ved vilkår som generelt er likelydende med burettslagslova.

4.2 For borettslag er det ikke behov for en skattemessig begrensning til personlige andelshavere

Skatteloven § 7-3 omhandler boligselskap som har svært ulik regulering gjennom bakgrunnsretten. Borettslagene er sterkt regulert gjennom burettslagslova, og de boligpolitiske hensyn gjennomføres og reguleringer gjøres ved reguleringer i denne loven.

For borettslagene synes forslaget om å begrense tillatte leieinntekter til "*personlige*" andelshavere å komme i konflikt med burettslagslova §§ 4-2 og 4-3. Disse bestemmelsene gir dels en ubetinget rett for bestemte subjekter til å eie andeler i borettslag, dels gis en grense for hvilke andre subjekter enn utbyggere og personlige andelshavere som kan eie andeler, og det reguleres skarpt hvor omfattende dette eierskapet kan være. De boligpolitiske hensyn er vurdert og avveid av lovgiver ved reguleringene i burettslagslova. Det er etter vår oppfatning ikke behov for å dra opp andre grenser i skatteloven.

For å sikre fleksibilitet ved ulike former for leie-til-eie eller lignende modeller, bør det for borettslag være tilstrekkelig at vilkårene i burettslagslova er oppfylt. Dette kan oppnås ved en henvisning til burettslagslova for borettslagene, eventuelt at burettslagslovas vilkår gjenspeiles i den skattemessige reguleringen av borettslagene.

4.3 Muligheten til å tilby leie-til-eie eller tilsvarende modeller bør utvides til å gjelde også andre enn utbygger

NBBL er opptatt av at det er rom for å finne nye og gode modeller for veien til eierskap av egen bolig. Vi mener derfor det bør være mulighet til å tilby leie-til-eie-modeller også for andre enn utbygger. For eksempel kan et boligbyggelag kjøpe et antall boliger i et utbyggingsprosjekt og tilby disse til sine medlemmer med leie til eie-modell, eller for tilfeller der det utløses forkjøpsrett for beboerne etter leiegårdsloven, og hvor en leie til eie-løsning kan gjøre flere av leietakerne i stand til å kjøpe egen bolig. Vi oppfatter at disse tilfellene ikke vil dekkes av forslaget slik det er formulert.

NBBL ber derfor om at det i tillegg til utbygger gis mulighet til at slike modeller kan tilbys også av aktører omtalt i burettslagslova §§ 4-2 og 4-3.

Etter burettslagslova skal lagets andeler eies av personlige andelshavere, som kun kan eie én andel hver, jf. burettslagslova § 4-1. Det er også gitt mulighet for yrkesutøvere å eie andeler innledningsvis, jf. § 2-12, og nærmere bestemte juridiske personer. Etter §§ 4-2 og 4-3 kan følgende eie andeler i borettslag:

"stat,
fylkeskommune,
kommune,
selskap som har til føremål å skaffe bustader og som blir leidd og kontrollert av stat, fylkeskommune eller kommune,
stiftingar som har til føremål å skaffe bustader og som er oppretta av staten, ein fylkeskommune eller kommune,
selskap, stifting eller andre som har inngått samarbeidsavtale med stat, fylkeskommune eller kommune om å skaffe bustader til vanskelegstilte.
bustadbyggjelag,
institusjon eller samanslutning med samfunnsnyttig føremål og arbeidsgivar som skal leige ut bustad til sine tilsette"

Kommunene står allerede i en særstilling etter skatteloven § 7-3 gjennom særreguleringen i § 7-3 (3) bokstav b. NBBL kan imidlertid ikke se betenkeligheter ved at også de øvrige oppramsede personene kan tilby leie-til-eie-modeller. Det vil for eksempel åpne for at boligbyggelag kan finne de løsninger som er best for dem, herunder om det skal være et samarbeid med utbygger. Eventuelt om det er boligbyggelagene alene som skal stå for modellene. Det vil også åpne for at boligbyggelag, arbeidsgivere eller stiftelser som skal skaffe bolig for vanskeligstilte, kan kjøpe boliger, både nye og brukte, og tilby til sine leietakere i leie-til-eie-modeller.

Justeringen kan gjøres ved en referanse til burettslagslova §§ 4-2 og 4-3, eventuelt ved å føre opp de ulike juridiske personene i den nye lovteksten. NBBL foreslår følgende justering av den foreslåtte lovteksten i nytt fjerde ledd:

"Med andelshaver eller aksjonær etter tredje ledd bokstav a forstås
- personlig andelshaver eller aksjonær
- utbygger av boligselskapets eiendom *eller juridiske personer nevnt i
burettslagslova §§ 4-2 og 4-3* som leier ut boenheter til personer som innenfor en
bestemt tidsperiode gis rett til å kjøpe andelen (leie til leie). Likt med utbygger *mv.*
regnes også selskap som tilhører samme konsern som utbyggerselskapet, *jf. rskl. §
1-3*. Departementet kan gi nærmere regler om innholdet av kjøpsretten og hvor stor
andel av leieinntektene som kan komme fra utbygger som beskrevet i første og
andre punktum"

I ny forskriftstekst kan det legges til *mv.* etter "utbygger":

" Leieinntekter fra utbygger *mv.* som leier ut boenheter etter skatteloven § 7-3
fjerde ledd, kan ikke overstige 30 prosent av boligselskapets samlede leieinntekter
..."

Det kan av ulike grunner, som hensynet til risiko eller av organisatoriske årsaker, være
hensiktsmessig for de omtalte juridiske personer å gjennomføre selve utbyggingen, kjøp
av boliger eller driften av etablerer-ordninger i egne selskaper. Det kan også være
hensiktsmessig å gjennomføre utbygging eller etablerer-ordninger i samarbeid med
andre, for eksempel i samarbeid med en utbygger. Tilknytningskravet for nærstående
selskap bør derfor settes tilsvarende det regnskapsrettslige konsernkravet i § 1-3, som
gjelder uavhengig av selskapsform.

Dersom man ikke ønsker å utvide kretsen av tilbydere av ordningene, mener NBBL at
det uansett bør åpnes for at boligbyggelag kan tilby leie-til-eie-avtaler. I ny skattelov §
7-3 (4) kan dette gjennomføres ved at det i stedet for "utbygger" vises til yrkesutøver,
som skal forstås i tråd med burettslagslova § 2-12.

Det bør presiseres i forarbeidene at også brukte boliger kan omfattes av leie-til-eie-
avtaler. Vi antar omfanget av slike ordninger vil være begrenset, men det kan være
hensiktsmessig i noen tilfeller. Skattereglene bør derfor ikke forhindre slike tilfeller.

4.4 Tillatt varighet for leie-til-eie bør vurderes utvidet til 10 år, eventuelt være uten tidsbegrensning

I forslaget til ny forskriftstekst er det foreslått å begrense leie-til-eie-modellene til 5 år.
For å sikre effektive ordninger som flest mulig kan benytte seg av, så bør leie til eie-
ordningen være frem til en leietaker kjøper boligen. Avtalene innebærer en kjøpsopsjon
og ingen forpliktelse til å kjøpe. Erfaring viser at flere av de opprinnelige avtalepartene
underveis velger å flytte og ikke benytte kjøpsopsjonen. Det vil sikre god bruk av
ordningen om man på dette tidspunkt kan inngå en avtale om leie til eie, med en ny
bruker, med et tidsperspektiv som gir brukeren mulighet til å spare opp egenkapital.

Vi ser også at en skarp maksgrense kan gi uheldige virkninger for gjennomføringen av
salg til leietaker. Skattefordelen bør være så lenge ordningen består, og slik at man får
tid til å gjennomføre salgsprosessen. Andre har foreslått en tilleggsfrist på 1 år for
gjennomføring av salg. Vi støtter dette.

Uavhengig av en økning, ber vi departementet presisere hva som gjelder ved avbrutt
eller utløpt leie-til-eie. NBBL forstår forskriften slik at en bolig brukt til en leie-til-eie-
avtale, der avtalen brytes eller løper ut uten at det inngås kjøpskontrakt, kan benyttes i
en ny full leie-til-eie-periode. Dette vil øke omfanget av de som kan nyte godt av
tilbudet og gjøre det mer fleksibelt. Erfaring viser at livssituasjonen fort kan endre seg
frem til tidspunktet kjøpsopsjonen skal benyttes. Det kan være at man ikke trenger
bolig på samme sted, eller trenger en større eller mindre bolig enn det man så for seg,
da kontrakten ble inngått.

Hvis forskriften ikke skal forstås slik, er det spørsmål om andelen som var tiltenkt leie-
til-eie må selges i markedet, og i så fall om det gjelder noen tidsfrist for et slikt slag.

Eventuelt om en etablerer-modell som avbrytes for eksempel etter to år, kan benyttes i en ny avtale i tre år.

4.5 30 %-grensen

NBBL er enige i at det er et fornuftig startpunkt å anse inntil 30 % av leieinntektene fra leie-til-eie-ordninger som å komme fra andelshaverne.

Justeringer og utvidelser av denne grensen bør også vurderes ut fra boligpolitiske hensyn. Det kan være ønskelig med en variasjon av ulike typer boliger, men det kan også være ønskelig med en inndeling i ulike borettslag ved større samlede utbygginger, der det totale antallet leie-til-eie-boliger ligger langt under 30 %, men kan overstige 30 % i det enkelte borettslag. Det synes hensiktsmessig at fremtidige justeringer gjøres i tråd med ønsket boligpolitikk, jf. pkt 2 der vi har tatt opp forholdet mellom boliglovene og skattereglene.

Kommer tillatt 30 % av leieinntektene i tillegg til dagens tillatte 15 % eksterne leieinntekter?

Vi forstår de foreslåtte endringene slik at inntil 30 % leieinntekter fra leie-til-eie-andeler skal regnes som å komme fra andelshaverne. Hvis det er ytterligere leie-til-eie, vil leieinntekter fra disse utover de tillatte 30 % anses å komme fra eksterne, og kan tillates med inntil 15 %, før vilkåret om at 85 % må komme fra andelshaverne blir brutt. Vi antar at svært få, om noen, tilbydere vil legge seg helt opp mot denne grensen. Det vil være risikabelt, fordi kun små justeringer i leieinntektene da kan føre til at selskapet bryter vilkårene i § 7-3 (3). De 15 % kan imidlertid være en buffer i konkrete tilfeller der man ligger nær grensen på 30 %. Vi ber departementet presisere at dette er en korrekt forståelse.

Kommunenes stilling etter § 7-3 (3) bokstav b

Vi forstår forslaget slik at det ikke er tiltenkt å stramme til kommunenes posisjon, jf. dagens skattelov § 7-3 (3) bokstav b. Vi forstår de foreslåtte endringene slik at de ikke er ment å stramme inn der kommunen blir eier av andeler, jf. borettslagslova §§ 4-2 og 4-3, som gir kommunene en lovbestemt rett til å kunne eie minst 10 % av andelene, og som åpner for at kommunene kan eie opp til 30 %. Det vil si at leie-til-eie-andeler skal regnes som å komme fra andelshaverne også etter skatteloven § 7-3 (3) bokstav b.

4.6 Tildeling eller utøvelse av kjøpsopsjonen skal ikke gi inntektsmessige virkninger

NBBL antar at det i enkelte modeller kan være aktuelt med opsjoner som kan sies å inneholde et element av underpris. For å unngå spørsmål i ettertid, bør det presiseres at verken tildeling, bortfall eller utøvelse av en opsjon på kjøp vil føre til noen skattemessige konsekvenser, verken for tilbyder eller leietaker/kjøper.

Med vennlig hilsen
Norske Boligbyggelags Landsforbund SA

Bård Folke Fredriksen
Administrerende direktør

Line C.B. Bjerkek
Advokat